

MALI INTERVJU

Šmarska trgovina
je na pravi poti

Šmarje pri Jelsah je občinsko upravno središče, ki se naglo razvija. Končno je z novo obšolsko progo pridobilo zvezo s širokim zaledjem daleč v obšolsko dolino. Promet v trgovini vidno narašča, kar je z zadovoljstvom opazil v prijetnem kramljanju direktor trg. podjetja »Šmarje«. Podjetje ima trenutno 12 poslovalnic. Razvoj pa narekuje v samem Šmarju vsaj štiri prodajalne, in sicer: 2 špecerijski trgovini, od katerih je ena posluje non-stop, kar se je zelo obneslo, druga pa je urejena delno v samopostrežno trgovino; poleg teh pa še ločena lokala za tekstil in železnino z električnimi potrebščinami. Tekstilni lokal je že ustrezno urejen.

Direktor Miloš Klanjšek je dejal: »Letos je okrog 15 odstotkov večji promet kot lani, v mesecu dni je porasel za 3.000.000 din. Vse to narekuje, da moramo preurediti trgovino v Šmarju, predvsem pa pripraviti primerne prostore. Cimprej moramo obnoviti lokal »Živila« in ga usposobiti za delno samopostrežbo. Prav tako nameravamo že letos ustanoviti poslovalnico v Lembergu, ki ne more biti brez trgovine, saj je to večje naselje s šolo.

Povedati moram še to, da je to podjetje nastalo po združitvi manjših trgovin junija 1959, ko je tudi od kmetijskih zadrug prevzelo 6 poslovalnic. Danes imamo težave predvsem z nekaterimi prostori, ki so zanemarjeni in jih nihče ni obnavljal, pa se sanitarna inspekcija upravičeno »spotika« obnje. Tako so slabi prostori v Sladki gori, Grobelnem, Pečici pa tudi v Sodni vasi, kjer je zaradi naraščajočega prometa lokal predvsem pretesen.

Z osnovnimi sredstvi je pa križi! Naše mlado podjetje nima dovolj sredstev za nabavo, a dogaja se nam, da nam v lokalih v Pristavi in Kristan vrhu hočejo odvzeti tehnične. Prej je bila trgovina v upravljanju kmetijskih zadrug, ki si zdaj laste osnovna sredstva. Menim, da to le ni pravilno, posebno še, če je tehnika last splošnega ljudskega premoženja. Trgovine brez tehnične vsekakor ne moremo imeti.

Saj se trudimo. Samo v lanskem letu smo odvedli v sklad za investicije 1 milijon. Tako pa spet ni, da bi kar čez noč razpolagali s sredstvi za vse.

Zanimajo vas potrošniški sveti? Hm, težko kaj porečem. Vsekakor tu v Šmarju ne kažejo dosti življenja, čeprav bi bilo potrebno in bi vsi to želeli. Čudno ste se nasmehnila, da pa je že tako. Toda naš delavski svet in upravni odbor, ki sta bila pred nedavnim ustanovljena, si prizadevata, da bi pospešila razvoj šmarske trgovine. Tudi z nagrajevanjem po učinku skušamo doseči izboljšanje. Podlaga je promet, kar pa ugotavljamo za vsako poslovalnico posebej. S poslovanjem imamo pogodbe, sami so neposredno vezani za nabavo blaga, a knjigovodstvo vodi nad vsako poslo-

valnico še posamezno evidenco o realizaciji in stroških. Bistvena elementa sta tudi zaloga in koeficient obračanja. Ne, odmaknjene poslovalnice niso zaradi tega prikrajšane. Res je, da imamo predvsem v Vinskem vrhu in Pečici trgovine zgolj zaradi krajevnih potreb, toda za uslužbenca v teh imamo poseben ključ obračunavanja. Od dohodkov ostalih poslovalnic odvajamo 2 odstotka v rezervni sklad za kritje.

Clovek je vsekakor prvi in moramo skrbeti zanj, če hočemo, da bo prizadeven delavec. Omogočiti mu moramo, da si utrjuje življenjski standard. Pri nas pa je težko predvsem zaradi stanovanj za uslužbenca. Računovodja z družino mora zaenkrat stanovati v sobi gostinskega podjetja in nam prav gotovo uide, če ne dobi primerne stanovanj. To pa je vprašanje, ki ga sami ne

moremo rešiti, a vendar mora biti rešeno.

Kljub vsem težavam je direktor Klanjšek vedro razpoložen že ob prvih uspehih. Dobro ve, da z novimi zvezami, ki jih je dobilo Šmarje, narašča promet in se utrjuje šmarska trgovina. V gornjem delu Šmarja rastejo lepe stanovanjske hišice kot gobe po dežju in tu bodo spet ustanovili poseben špecerijski lokal. Izbiira blaga bo vedno večja in s tem se bo Šmarje kot upravno središče občine razvijalo tudi v gospodarsko posredovalno središče. Posebno pravilno je, da bodo osnovali trgovine z železnino in podobnim materialom, za kar so potrošniki doslej bili vezani samo na Celje. Potrošniški sveti pa se naj le razgibajo, da bodo sodelovali v trgovini, ki mora biti predvsem po željah in okusu potrošnikov samih.

REZERVIRANO...

Bili so na dopustu. Vse je bilo lepo in prav, razen... Da, razen ko so se vračali domov. Prevoz z Raba je do Reke še kar nekako vzdržno minil; bila je sicer gneča, ki pa ob občasni prekrasni oblečenih gostov iz inozemstva, ki so gledali na precej obilni, kar mine. Bo pa boljše na vlak, si de on, ter žalostno pogleduje svojo ženko, ki ima naslonjena na ograjo, še ravno toliko prostora, da se obrača za otrokom, ki nista popolnoma nič utrujena in ki pošteno preizkušata vzdržnost ladje. Saj bomo kmalu v Reki mu čez nekaj glav zaključila ona in še poudari, da bo do z brzem hitro doma.

Reka. Reška postaja. Kje stoji brzovlak za Maribor, povprašata prvega železničarja. Tam, in nedoločeno pokaže z roko. Ker pa je na vsako vprašanje stal vlak drugje, sta se kar sama odločila, da ga brez pomoči poiščeta. Zakaj le nimajo tudi tu tako urejeno, da bi, tako kot v Ljubljani ali Zagrebu, določili vlak kar po tirih, si dopovedujeta.

Končno je vlak pred njima in še prazen. Izberi si sedeže pri oknu zaradi otrok, še predlaga on. Prav, mu tudi ona pritrdi, ter premišljuje kako bo med spanjem prevozila te kilometre do doma. Zaradi varnosti naskočijo kar prvi vagon, toda rezultat — zaklenjen. — Vrata se ne vda niti na tem, niti na ostalih vagonih. On robanti, ona se razburja. Najmlajši izmed potujočih se

oglasil: mamica, kaj pa so to za eni papirčki na oknih. Mamico ta trenutek še prav nič ne zanimajo takšni papirčki, pač pa malo kasneje, ko jih mimoidoči železničar previdno pripravi na to, da je cel in to popolnoma cel vlak rezerviran za goste iz Nemčije, ter da store najbolje, če v restavraciji počakajo na potniškega, ki odpelje čez nekaj ur in ki tudi vozi nekaj ur več...

Pri razburjeni zakonski dvojici se nabere večje število sotrpnic, ki so po voznem redu računali na hitro vožnjo in sedaj z vso vnemo pomagajo besedno obdelovati uboga železničarja, ki pa seveda ni kriv.

Da stvar ne postane hujšega značaja so vendarle priklopili še vagon posebej za domače potnike, kjer se pa ni dalo nič rezervirati, ker je bil poln do stropa.

Džela Ribič

Priznanje delovne dobe v konjiški občini

Komisija za priznavanje delovne dobe pri konjiški občini reši vsak mesec okoli 20 primerov posameznikov, ki tega še nimajo urejenega. Zelo redki so taki, ki imajo kot dokazila stare delavske knjige, dekretne in druge originalne dokumente, iz katerih je celotna delovna doba v celoti razvidna. V večini primerov išče komisija tudi podatke o socialnem zavarovanju od republiškega zavoda v Ljubljani. Seveda jih ta ne poseduje v celoti, toda iz tistih,

ki so na razpolago, se vidi, da so v letih pred vojno zasebni delodajalci svoje zaposlene delavce odvajali tudi čez nedelje ali za nekaj dni, ko so delali na lažjih delih. Tako imajo nekateri v enem letu več prekinitev, ki jih praktično ni bilo. Komisiji pa to nalaga, da mora preko priči ugotoviti dejansko zaposlenost.

Precej težav povzroča tudi iskanje zapisnikov o zaslišanju priči iz drugih občin. Tam, kjer pri tem pomagajo uprave podjetij svojim zaposlenim, je mnogo lažje kot tam, kjer gre poslovanje le uradno preko občine. Iz vloženih zahtevkov, ki prihajajo skoraj vsak dan v roke komisiji pa se vidi, da imajo za posleni delavci v občini še precej neurejeno svojo delovno dobo. Seveda so po sedanjih predpisih prikrajšani tudi pri dopustu, nekateri pa to opazijo šele takrat, ko zbira dokumente za upokoje.

L. V.

Delavski svet podjetja »ZLATARNA« Celje, razpisuje naslednja delovna mesta:

1 VKOVALCA

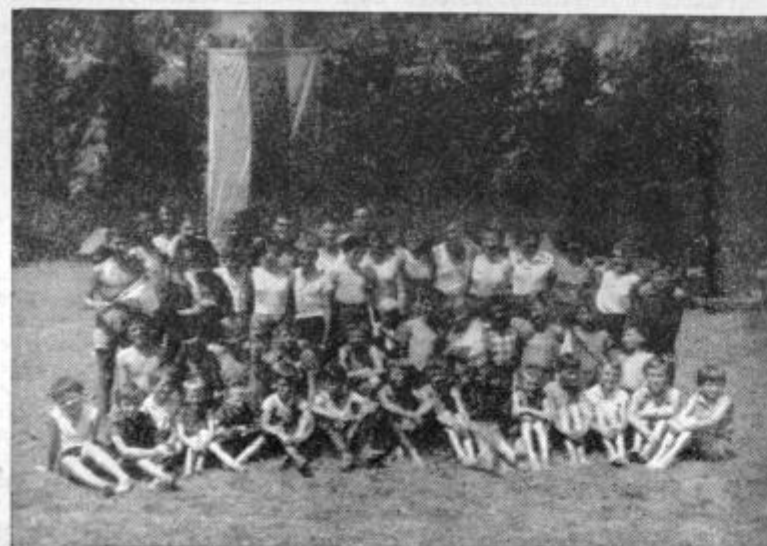
1 GRAVERJA

1 ZLATARJA

Taborniki iz Prebolda so taborili

dosti, sprostivše. Da, lepo je živeti v naravi. V takem taboru, kakršnega so imeli preboldski taborniki. Vsak tabornik je prispeval samo sto din na dan in je bil za to deležen kar petih krepkih, izdatnih obrokov.

Nekaj pomoči je dal okrajni širinski svet, največ pa so si pomagali z lastnimi sredstvi. Tako je. Tabornik ne pozna razsipnosti, biti mora skromen. In vendar je v tej skromnosti toliko vedrine, da se ne

Preboldski taborniki in vodstvo.

KRONIKA NESREČ

ENOLETNA MARIJA

N. iz Rogaske Slatine se je opekla z vročim mlekom.

BRAT JE ZABODEL BRATA

Stanko Drofenik iz Nezbiž pri Rogaske Slatini se je sprl s svojim bratom. Med prepričevanjem ga je zabodel z nožem v roko in nogo.

V PRETEPU ZABODEN

Ta teden se je pri Tomažu v okolici Vojnika pripetila še ena podobna nesreča. V pretepu so zabodli v hrbet Alojza Vidmarja.

ZASTRUPITEV S PLINOM

Andrej Savski in Ivan Jamašnik iz Celja sta se pri delu v Tovarni emalirane posode zastrupila s plinom. Zdravila se v celjski bolnišnici.

NESREČNI PADCI

Franc Zvar, doma iz Celja, je nesrečno padel in si težje poškodoval nogo. Mirko Tuhij je v opekarni na Hudičji padel pod vagonček, s katerim prevažajo opeko po tovarnici. Pri nesreči si je poškodoval hrbtenico.

S CESTE V IZLOZBO

Srečko Černe, doma iz okolice Ruš, se je v Vojniku z motorjem zaletel v izlozbeno okno. Težje si je poškodoval nogo in prsni koš.

SE VEDNO PRETEPI

V pretepu so težje poškodovali Jožeta Jeseničnika iz Brezovca in Vitanju. V Lisičnem pa je bil prav tako v pretepu težje poškodovan po glavi Jože Podgoršek.

NESREČA V PODJETJU »SAVINJA«

V lesnem skladišču lesno industrijskega podjetja Savinja na Spodnji Litijski je stroj med delom poškodoval roko delavcu Jožetu Volavšku iz Trnovca.

KONJ JE BRČNIL

V trehuh Alojziju Florjan iz Kaple pri Tabornu, pri čemer jo je zelo hudo poškodoval.

NESREČA S STEKLOM

Ivan Javše, doma iz Podvrha pri Braslovcih, je rezal okensko steklo. Pri tem se je tako nerodno urezal, da si je prerezal žile na roki.

Celjski trg

Krompir 24-30 (30-35), čebula 50-60 (60-80), česen 100 (140-200), visoki stroči fižol 70 (70-80) nizki stroči fižol — (60-70), solata 50 (60-100), spinacea (100-150), ohrovt 25 (30), peteršilj 100-150 (80-120) zelena — (100), koleraba — (30-40), pesa 25 (40), koronje 30-60 (40-60), zelje belo glavno 20-24 (20-30), rdeče glavno zelje 28-30 (60), kislj zelje — (50), grah — (100-120) sladki grah — (100-120), rabarbara — (80-100), sveže gobe — (100-150), paradižnik 60 (70), paprika 60 (—), jabolka 44-46 (40-60), hruške 50 (50-80), borovnice — (150), marelice 160 (—), bruske 100-150 (150-150), jagode — (400), kumare 50 (50-80), kumare za vlaganje — (80-150), cvetača (40-120), mleko — (36), skuta — (160), smetana — (240), maslo — (600-760), bučke 25 (25-50), jajca 22 (20-22), slive — (60-70), ringlo — (70-80), češnje 80 (80-100), grozdje 160 (—), melancane 80 (80-100), robide — (300), lubenice 54-56 (60).

Trg je bil v zadnjem tednu dobro preskrbljen, predvsem z zelenjavo in sadjem, vendar je bila predvsem solata slaba in draga. Sijaj ko prej še primanjlo mleka in mlečnih izdelkov, peralnine in jaje.

Gibanje prebivalstva

V času od 30. julija do 6. avgusta 1960 so v celjski bolnišnici rodile:

Daniela Hudec, gospodinja iz Petrovca — Dusan, Marija Medved, gospodinja iz Kristan vrha — Darinka, Marija Hribnik, gospodinja pomočnica iz Mozirja — Gasperja, Marija Lukman, administratorka iz Sočanja — Damjana, Bosiljka Vuković, delavka iz Trnovca pri Celju — Sonja, Ernestina Nagode, blaginjak iz Loč pi. Poljčanah — Vlasto, Marija Slatinek, polj. delavka iz Sko-narja — Franca, Stefanija Kozah, gospodinja iz Grotja nad Savinjo — Breda, Ivana Plavčnik, gospodinja iz Donauke gore — Verica, Hedvika Kralj, gospodinja iz Stranice — Bojana, Marija Vase, poljedelka delavka iz Zaloč — Marijo, Matilda Kelher, gospodinja iz Skal — Milana, Emilija Pintar, gospodinja iz Dobriše vasi — Dragota, Stefanija Hribšek, gospodinja iz Rilen-gorda — Rozalija, Ivana Zupančič, gospodinja iz Lok — Marto, Liljana Pasa-r, knjigovodja iz Šmarja pri Jelsah — Srečka, Erika Cerjak, tkalica iz Griž — Tatjana, Cecilija Bučar, delavka iz Pongrača — Danila, Alojzija Tavčar, frizerka iz Mozirja — Tomislava, Marija Belak, silvilja iz Stor — Marijo, Nada Lauhič, gospodinja iz Dramelj — Svanjo, Alojzija Kumerički, gospodinja iz Lo-pate — Edvarda, Justina Pintar, gospodinja iz Zagaja p. Ponikvi — Franca, Ana Kragolnik, namestnica iz Celja — Aleksandra, Franciska Cimerman, delavka iz Stor — Vilka, Ana Zajc, gospodinja iz Braslovč — Irena, Anastazija Zibert, silvilja iz Loga — Vlasto, Stanislava Stare, gospodinja iz Rečice — Milana, Zora Srebot, pismonoša iz Verpet — Bojana, Ana Kumberger, delavka iz Laškega — Bojana, Marija Podpečan, gospodinja iz Velenja — Romano, Marija Antoljč, gospodinja iz Gor. Plemen-ske — Josipa, Ema Kroflič, poljedel-ska delavka iz Dola pod Gorko — Miro, Stefanija Kvartič, gospodinja iz Skal — Mileno, Ivana Krasovič, silvilja iz Brega p. Polzei — Janeza, Ana Kroflič, delavka iz Vojnika — Ivanko, Olga Bernak, gospodinja iz Zbelovega — Borisa, Marjeta Dvorsak, trg. pomočnica iz Velenja — Matjaža, Stefanija Vanovšek, gospodinja iz Bečve — Ivana, Marija Jevšenik, gospodinja iz Žiž — Marja, Manco, Marija Jakop, gospodinja iz Dola pod Gorko — Srečka.

Poročili so se:

Anton Cvirn, upokojenec iz Potoške vasi in Ana Jus, gospodinja iz Stor. Vasilenta Lenko, delavec iz Košnice in Matilda Mavrič, poljedelka iz Florjana p. Gornjem gradu. Mirko Plevečak, uslužbenec iz Celja in Ivana Okora, trg. pomočnica iz Griž. Rudolf Kiker, pek iz Celja in Marta Selčič, strojepejska iz Zabu-kovice. Ivan Pinač, študent iz Ra-bukovice. Ivan Novak, kuharica iz Vrbja. Franc Roje, knjigovodja in Marija Magdalena Kok, trgovska pomočnica, oba iz Celja.

Umrli:

Kristina Trbežnik, gospodinja iz Je-lovega, stara 65 let. Ivan Robida, otrok iz Libov, star 7 mesecev. Jurij Sovinc, posestnik iz Zagaja, star 44 let. Stefan Borič, delavec iz Miljana, star 48 let. Ivanka Kostanek, upokojenka iz Voj-nika, stara 69 let. Rajko Vodeh, otrok iz Gorice p. Silivici, star 6 mesecev. Marija Prekariček, poljska delavka iz Vojnika, stara 59 let. Jože Lilek, klepar iz Ratanke vasi, star 56 let. Elizabeta Vuga, vzdrževalna sestra iz Turna, stara 19 let.

V. I.

Planinsko kočogradijo

Kolektiv usnjarskega kombinata Konus v Konjicah je že lani pričel s pripravi za gradnjo planinske kočice na Rogli. Ker do mesta, kjer bo stala, ni primerne dovozne poti, je sedaj tam zaposlenih več delavcev, ki jo bodo uredili tako, da bo sposobna tudi za prevoz s težjimi kamioni.

Računajo, da bodo letos dogradili tudi temelje za novo kočico, ki bo stala v bližini razglednega stolpa. Za letovanje članov kolektiva bo zelo primerna, v potrebi pa bodo del njihovi kapacitet v zamenjavo oddali tudi tistim kolektivom, ki imajo svoje domove ob morju.

V. I.